

- 25 Թեոյ եւ Յակոբ Նալեան Վարդապետ,
Ելանէր յատեան եւ առնէր զայնս մէտ,
Կասիլ ի շարեաց, ոչ գօլ վատ 'ւ անպէտ,
Այլ այն իսկ լինէր բան անշահաւէտ:
- 26 Արդ՝ յայտ է հրմտաց Կոստանդ^օնուպօլսոյ
Թէ զիւրգ են անդ՝ յոխորտ լ' ահարկու,
Կեարարցի Հայք՝ քան զայլ Հայս աղղու.
Ապա՝ շահիլ զայնս հարկ էր լ' օգտածու:
- 27 Վասն այն՝ Սարգիս մեր՝ Վարդապետ ճարտար,
Ջաւագս Կեարեանց՝ յիւր սենեակ էաւ,
Ջոր քաջ համոզմամբ՝ հաճ հաւան արար,
Հաճել զօհամչիրակս, թողուլ զօշար կաճաւ:
- 28 Կեարեանց ուրեմն՝ իշխանաց ժողով,
Կոչէր անդ իւր լըսին եւ մեղմով,
Յիւր համչիրակաց՝ զանձինս անվերգով,
Որք լ' էին ճարպիկ եւ քաջակորով:
- 29 Ջորըս յորդորեալ՝ տայր նոցա խրրատ,
Երթալ գրտանել եզ առ մի ի գատ,
Ջողջ զայն համչիրակս՝ որք էին հրրատ,
Նոյն հրբկիզութեան, զորմէ էր գանկատ:
- 30 Որոց՝ եւ ասեն, խօսեալիք թաքուն,
Սերտ լ'ամնք բանիւ յունկս ամենեցուն,
Ի խոկմանց ժանտից հեռի կալ համբուն,
Ջատագով լինիլ՝ Յօհան բաբունւոյն:
- 31 Ահա՝ իշխանք մեր՝ ասասլիք այնց յորդ,
Քաջ պատրիարգին չեն հակառակորդ,
Ապա չէ՛ ձեզ ճահ ընդ շարս գօլ հաղորդ,
Ջօնոյն ձեզ պատուիրէ եւ մեր Առաջնորդ: